

Postanowienie z dnia 15 lipca 2010 r.

III SW 124/10

Pozostawienie krzyża w lokalu wyborczym, na który pomieszczenie udostępniła szkoła podstawowa, nie może być odczytane jako dyskryminacja innych wyznań ani za formę kampanii wyborczej lub sposób prowadzenia agitacji na rzecz kandydatów.

Przewodniczący SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca), Sędziowie SN: Zbigniew Hajn, Józef Iwulski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2010 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z protestu Stanisława B. przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

p o s t a n o w i ł:

wydać opinię, że protest jest bezzasadny.

U z a s a d n i e n i e

Stanisław B. dnia 7 lipca 2010 r. złożył protest wyborczy przeciwko wyborom prezydenckim, zarzucając im naruszenie Konstytucji RP i ustaw wyborczych oraz żądając stwierdzenia nieważności wyboru Prezydenta RP. Uzasadniając swój protest Stanisław B. podniósł, że w lokalu wyborczym Komisji Obwodowej Nr 54 w Krakowie wisiały krzyże, co jest sprzeczne z załącznikiem do uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z 26 kwietnia 2010 r.

Zdaniem skarżącego symbole religijne znajdowały się w przeważającej liczbie lokali wyborczych w Polsce, co spowodowało, iż osoby niewierzące lub wyznawcy innych religii nie uczestniczyli w wyborach. Fakt ten zaś miał niewątpliwie wpływ na wynik wyborów i jednocześnie prowadził do dyskryminacji wyborców innych wyznań.

W przedstawionym do sprawy stanowisku Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej podniósł, że protest nie zawiera zarzutów naruszenia przepisów

ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467). Wskazano, że ustawa nie zawiera informacji o dozwolonych lub niedozwolonych elementach wystroju lokalu wyborczego, nie ma zatem podstaw do usuwania krzyży.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 47, poz. 544) przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony protest z powodu naruszenia przepisów tej ustawy albo z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, jeżeli naruszenie lub przestępstwo miało wpływ na wynik sprawy. Oznacza to, że protest może dotyczyć tylko tej osoby, która została wskazana jako Prezydent w podanym do publicznej wiadomości obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej. Oznacza to także, iż protest wyborczy musi mieć za podstawę naruszenie ustawy z 27 września 1990 r. Takiej podstawy prawnej brakuje w ocenianym proteście, który odwołuje się do Konstytucji RP i naruszenia zasady niedyskryminacji innych wyznań.

Niezależnie od powyższego rozpoznający sprawę skład Sądu Najwyższego uważa, że obecność krzyża w lokalu wyborczym, na który pomieszczenie udostępniła szkoła podstawowa, nie może być odczytywana jako dyskryminacja innych wyznań w wyborach ani też nie może być uznana za formę kampanii wyborczej lub sposób prowadzenia agitacji na rzecz kandydatów w wyborach prezydenckich lub parlamentarnych. Obecność krzyża nie determinuje bowiem wyboru konkretnego kandydata, ani też nie uniemożliwia udziału w wyborach.

Skarżący nie udowodnił też, że mała frekwencja wyborcza była spowodowana obecnością krzyży w lokalach wyborczych, ani też nie dowiódł, że rzeczywiście fakt taki miał miejsce w większości lokali wyborczych. Skarżący przywołał jako uzasadnienie fakt z jednego tylko lokalu wyborczego.

Z tych względów wyrażono opinię jak w sentencji.

=====